

Súd: Mestský súd Bratislava III
Spisová značka: B1-31Cb/5/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121571378
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Krajčí
ECLI: ECLI:SK:MSBA3:2023:6121571378.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Bratislava III sudcom JUDr. Milanom Krajčim v spore žalobcu: CAMIONSERVICE NZ, s.r.o., so sídlom Komárňanská cesta 23, 940 01 Nové Zámky, IČO: 46 943 391, zastúpeného advokátskou kanceláriou AZARIOVÁ & RUŽBAŠÁN Law firm s.r.o., so sídlom Kmeťova 26, 040 01 Košice, IČO: 47 237 406, proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, o zaplatenie príslušenstva pohľadávky, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania v sume 192,37 eur a náklady spojené s uplatnením pohľadávky v sume 111,40 eur, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku žalobu zamieťa.

III. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania vo výške 76 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou z 15. decembra 2021 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 1.296,-- eur s príslušenstvom.

2. Svoju žalobu odôvodnil žalobca tým, že dňa 9. augusta 2019 došlo k dopravnej nehode, pri ktorej došlo k poškodeniu motorového vozidla X. XXAXC, W.: NR-XXXIB patriaceho spoločnosti INCAR s.r.o. ktoré bolo havarijne poistené u žalovaného. Poistený si motorové vozidlo nechal opraviť v servise prevádzkovanom žalobcom. Náklady na opravu poisteného motorového vozidla boli vo výške 23.528,45 eur bez DPH, ktorá bola u žalovaného uplatnená faktúrou č. XXXXXXXXXXXX. Žalovaný uznal výdavky na opravu po odpočítaní spoluúčasti v sume 9.357,19 eur a následne vyplatil ešte sumu 887,29 eur. Za účelom posúdenia dôvodnosti postupu žalovaného si žalobca objednal u znalca Ing. P. S. vypracovanie znaleckého posudku, v zmysle ktorého mala poisťovňa neoprávnene krátiť počet normohodín potrebných na odstránenie poškodení poisteného motorového vozidla o 48 hodín, žalovaný tak mal priznať cenu práce v rozsahu 203 hodín. Žalobca si tak uplatnil nárok za prácu 48 hodín (48 x 30,-- eur bez DPH) po odpočítaní 10 % spoluúčasti (144,-- eur) v celkovej sume 1.296,-- eur.

2.1 Žalobca k žalobe pripojil faktúru č. 1602191277, oznámenie žalovaného o poistnom plnení z 12. novembra 2019, oznámenie žalovaného o poistnom plnení zo 6. decembra 2019, znalecký posudok znalca C.. P. S. č. 7/2020, zmluvu o postúpení pohľadávky zo 6. apríla 2021 uzatvorenú medzi postupcom VFS Financial Services Slovakia s.r.o. a postupníkom INCAR, s.r.o., zmluvu o postúpení pohľadávky z 15. novembra 2021 uzatvorenú medzi postupcom INCAR, s.r.o. a žalobcom ako postupníkom, faktúru č. 7/2020 vystavenú znalcom C.. P. S. zo 4. novembra 2020 na sumu 151,40 eur, doklad o úhrade sumy 151,40 eur z 11. novembra 2020, faktúru č. 2020263 vystavenú právny zástupcom žalobcu z 11. novembra 2020 na sumu 182,40 eur a doklad o úhrade sumy 182,40 eur z 12. novembra 2020.

3. Žalovaný v odpore z 5. januára 2022 proti platobnému rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica z 21. decembra 2021, sp. zn. 6Up/1467/2021 navrhol žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

3.1. Žalovaný uviedol, že sa nestotožnil s obsahom predloženého znaleckého posudku, keďže kalkulácia, z ktorej vychádzal znalec, bola vyhotovená len na základe zápisu z obhliadky, keď ako príklad uviedol, že pracovník Volva uvažoval s kompletným odstrojením rámu vozidla, ale z obhliadky je zrejmé, že žalobca nedemontoval ani len nádrže, nápravy, motor a prevodovku, a teda kalkuláciu, z ktorej vychádzal znalec, nemožno považovať za relevantnú. Zároveň žalovaný namietol, že žalobca nemá nárok na zaplatenie úroku z omeškania s poukazom na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“ v príslušnom gramatickom tvare) z 28. septembra 2017, sp. zn. III. ÚS 596/2017.

4. Žalobca v replike z 21. januára 2022 uviedol, že nepostačuje, aby žalovaný spochybňoval znalecký posudok bez toho, aby tieto pochybnosti podoprel odborným vyjadrením alebo iným znaleckým posudkom. K námietke žalovaného týkajúcej sa úrokov z omeškania argumentoval tým, že súd pravdepodobne chybné a neprípustne aplikoval ustanovenie § 11 ods. 7 zákona o PZP na § 797 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Následne však žalobca argumentoval rozhodnutiami, ktoré sa týkajú výkladu ustanovenia § 11 ods. 8 zákona o PZP.

4.1. K replike žalobca pripojil kalkuláciu na opravu vozidla a rozpis prác.

5. Žalovaný v duplike zo 14. februára 2022 zotrval na svojej argumentácii uvedenej v odpore a uviedol, že oslovil znalca na vypracovanie súkromného znaleckého posudku. Následne podaním z 26. apríla 2022 oznámil žalovaný, že si nechal vypracovať u znalca C.. Z. L. znalecký posudok č. 5/2022, a na podklade záverov ktorého doplatil za pôvodne neuznaných 13,7 hodín práce celkom sumu 369,90 eur. S predmetným podaním predložil žalovaný súdu znalecký posudok č. 5/2022 znalca Ing. Ľubomíra Jarouša a oznámenie o poistnom plnení z 25. apríla 2022.

6. Rozsudkom z 23. februára 2023, č. k. 31Cb/5/2022-223 Okresný súd Bratislava I žalobe vo výroku I. konanie v časti o zaplatenie 369,90 eur zastavil, výrokom II. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 926,10 eur a paušálnu náhradu nákladov spojenú s uplatnením pohľadávky vo výške 40,-- eur, výrokom III. vo zvyšku žalobu zamietol a výrokom IV. žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania vo výške 76 %.

6.1. Na základe odvolaní žalobcu a L.. V. U. Krajský súd v Bratislave uznesením z 27. septembra 2023, č. k. 3Cob/91/2023-299 vo výroku I. odvolanie Baltazára Mucsku odmietol a vo výroku II. rozsudok Okresného súdu Bratislava I z 23. februára 2023, č. k. 31Cb/5/2022-223 v napadnutých výrokoch III. a IV. zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

7. Súd prvej inštancie v pokračujúcom konaní v spore rozhodol bez nariadenia pojednávania s poukazom na znenie ustanovenia § 177 ods. 2 písm. a/ C.s.p., keďže hodnota sporu neprevyšovala sumu 2.000,-- eur a išlo iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia. Zároveň súd pri posúdení, či sú splnené podmienky pre rozhodnutie v spore bez nariadenia pojednávania, prihliadol aj na zásadu hospodárnosti konania, a to aby sa v spore - v ktorom ide o zaplatenie bagatelnej sumy - zbytočne navyšovali stranám sporu trovy konania, keďže účelom súdneho konania nemá byť generovanie trov konania. Oznámenie o termíne verejného vyhlásenia rozsudku na 21. novembra 2023 o 11:00 hod. zverejnil súd na úradnej tabuli súdu a webovej stránke súdu dňa 13. novembra 2023.

8. Z predložených listinných dôkazov dospel súd k nasledovným skutkovým zisteniam:

8.1. Poistený (spoločnosť INCAR s.r.o.) mal uzavretú poistnú zmluvu so žalovaným. Predmetom poistenia bolo motorové vozidlo X. XXAXC, W.: NR-XXXIB, na ktorom došlo k dňa 9. augusta 2019 k poistnej udalosti v podobe poškodenia motorového vozidla. Vzniknuté poškodenie si nechal poškodený opraviť v autoservise žalobcu. V danom prípade došlo boli autoservisom fakturované náklady na opravu vo výške 23.528,45 eur bez DPH. Žalovaný neposkytol poistenému poistné plnenie v plnej uplatnenej výške (t. j. po odpočítaní dohodnutej 10 % spoluúčasti), ale v zmysle oznámenia o poistnom plnení z 12. novembra 2019 určil poistné plnenie v sume 16.605,52 eur (po zohľadnení poskytnutého preddavku v sume 7.248,33 eur), keď žalovaný neuznal neprímerane účtovaný materiál v sume 985,87 eur a neprímerane účtovanú prácu v sume 4.092,-- eur. Vo vzťahu k práci priznal žalovaný plnenie za opravu kabíny v rozsahu 52,50 hodín, za rovnanie rámu v rozsahu 40 hodín a za výmenu poškodených častí vozidla a za prestrojenie kabíny v rozsahu 62,50 eur. Následne v zmysle oznámenia o poistnom plnení

zo 6. decembra 2019 žalovaný poskytol doplatok za materiál na základe doložených nadobúdacích dokladov v sume 887,29 eur.

8.2. V zmysle záverov znalca C.. P. S. vyslovených v jeho znaleckom posudku č. 7/2020 vypracovanom na základe objednávky advokátskej kancelárie R. & E. G. firm s.r.o. bol potrebný počet normohodín na opravu poškodeného motorového vozidla pri dodržaní technológie predpísanej výrobcom bol 203, t. j. o 48 normohodín viac, ako bolo pri výpočte poistného plnenia priznaných žalovaným. Znalec pri vypracovaní znaleckého posudku vychádzal z podkladov od autorizovaného servisu pre vozidlá značky VOLVO v Prešove.

8.3. V zmysle záverov znalca C.. Z. L. vyslovených v jeho znaleckom posudku č. 5/2022 vypracovanom na základe objednávky žalovaného bol potrebný počet normohodín na opravu poškodeného motorového vozidla 168,7. Znalec pri vypracovaní znaleckého posudku vychádzal z podkladov od autorizovaného servisu pre vozidlá značky X. v Nových Zámkoch. Na podklade predmetného znaleckého posudku žalovaný v zmysle oznámenia o poistnom plnení doplatil poistenému sumu 369,90 eur.

8.4. Z odborných vyjadrení č. 5/2022 a č. 7/2022 vypracovaných znalcom C.. P. S. vyplýva, že znalec C.. Z. L. v znaleckom posudku č. 5/2022 nezohľadnil všetky vykonávané práce na poškodenom motorovom vozidle, hoci tieto poškodenia boli riadne deklarované technikom spoločnosti SLOVEXPERTA v zápise z doobhliadky, čo znamená, že kalkulácia z ktorej znalec C.. Z. L. vychádzal, nebola správna, pričom sám znalec deklaroval, že nevedel, či je kalkulácia kompletná. K. C.. Z. L. v odbornom vyjadrení č. 184/2022 uviedol, že neexistujú žiadne informácie alebo spochybnenia, ktoré by ho viedli k zmene záverov vyslovených v jeho znaleckom posudku č. 5/2022. Vo vzťahu k jednotlivým „chýbajúcim položkám“ uviedol, že tieto sú zanedbateľné, resp. nepodstatné. Preto je potrebné hodnotiť ako primerané tie náklady, ktoré na základe prác uvedených značkovým servisom Volvo Truck Nové Zámky, ktoré rozoberal a popisoval vo svojom znaleckom posudku.

9. Podľa ustanovenia § 788 ods. 1 Občianskeho zákonníka, poistnou zmluvou sa poistiteľ zaväzuje poskytnúť v dojednanom rozsahu plnenie, ak nastane náhodná udalosť v zmluve bližšie označená a fyzická alebo právnická osoba, ktorá s poistiteľom poistnú zmluvu uzavrela, je povinná platiť poistné.

9.1. Podľa ustanovenia § 797 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na plnenie má, pokiaľ nie je v tomto zákone alebo v poistných podmienkach ustanovené inak, ten, na ktorého majetok, život alebo zdravie, alebo na ktorého zodpovednosť za škody sa poistenie vzťahuje (poistený).

9.2. Právo na plnenie vznikne, ak nastane skutočnosť, s ktorou je spojený vznik povinnosti poistiteľa plniť (poistná udalosť) [ods. 2].

9.3. Plnenie je splatné do pätnástich dní, len čo poistiteľ skončil vyšetrenie potrebné na zistenie rozsahu povinnosti poistiteľa plniť. Vyšetrenie sa musí vykonať bez zbytočného odkladu; ak sa nemôže skončiť do jedného mesiaca po tom, keď sa poistiteľ o poistnej udalosti dozvedel, je poistiteľ povinný poskytnúť poistenému na požiadanie primeraný preddavok (ods. 3).

9.4. Ak poistiteľ odmietol plniť čo i len z časti, je povinný uviesť dôvod neplnenia alebo zníženia plnenia; tento dôvod nie je možné dodatočne meniť (ods. 4).

9.5. Podľa ustanovenia § 806 Občianskeho zákonníka, z poistenia majetku má poistený právo, aby mu bolo poskytnuté plnenie vo výške určenej podľa poistných podmienok, ak sa poistná udalosť týka veci, na ktorú sa poistenie vzťahuje.

10. Pokiaľ ide o posúdenie nároku žalobcu na úrok z omeškania odvolací súd poukazuje na to, že odvolací súd v bode 16. svojho uznesenia uviedol, že prisvedčil odvolacej námietke žalobcu týkajúcej sa nesprávneho právneho posúdenia zo strany súdu prvej inštancie v časti zamietnutia uplatnených úrokov z omeškania, a to predovšetkým s poukazom na skutočnosť, že ak poisťovateľ oznámil v zákonnej lehote, že nebude plniť, príp. bude plniť len čiastočne, nezabavuje ho to povinnosti, v prípade úspechu poškodeného v súdneho konaní, zaplatiť poškodenému aj úrok z omeškania, lebo svoju povinnosť riadne prešetriť škodovú udalosť a plniť v zákonnej lehote, t. j. 15 dní po skončení prešetrenia škodovej udalosti nesplnil. Argumentácia súdu prvej inštancie, že povinnosť platiť úroky z omeškania by mu vznikla až doručením právoplatného rozsudku vo veci nie je správna. V tejto veci poukazuje na nálezy Ústavného súdu SR (napr. III. ÚS 309/2020 zo dňa 14.10.2021), ktoré sa vzťahujú na povinné zmluvné poistenie, avšak možno z nich vyvodiť záver, že ak v rámci uplatňovania nároku z povinného zmluvného poistenia súdu rozhodujú, že pri úrokoch z omeškania (pri peňažnom plnení) je potrebné postupovať podľa právnej úpravy v OZ (§ 517 a nasl.), tak v prípade havarijného poistenia, ktoré sa v celom rozsahu spravuje OZ, by sa pri úrokoch z omeškania malo postupovať obdobne, keďže z § 797 ods. 3 OZ nevyplýva, že by splatnosť poistného plnenia bola viazaná na právoplatné rozhodnutie súdu.

10.1. Pri zohľadnení predmetného záveru je viac než zrejmé, že žalobca (jeho právny zástupca) uviedol úmyselne odkazom na nález ústavného súdu zo 14. októbra 2021, sp. zn. III. ÚS 309/2020 odvolací súd do omylu, keď pri nároku na úroky z omeškania pri poistnom plnení z havarijného poistenia argumentoval rozhodnutím vzťahujúcim sa na úplne iný nárok (na náhradu škody z povinného zmluvného poistenia), pričom právnomu zástupcovi žalobcu (advokátskej kancelárii AZARIOVÁ & RUŽBAŠÁN Law firm s.r.o.) už v uznesení z 20. septembra 2022, sp. zn. IV. ÚS 447/2022 ústavný súd jednoznačne a výslovne uviedol, nasledovné:

26. Sťažovateľka v ďalšom atakuje povinnosť všeobecných súdov vrátane dovolacieho súdu vykladať relevantné ustanovenia aplikovaných právnych predpisov v súlade s právom Európskej únie, odkazuje pritom na nálezy ústavného súdu vydané vo veciach sp. zn. III. ÚS 309/2020 a III. ÚS 214/2020, v ktorých ústavný súd obdobný výklad týkajúci sa vzniku omeškania poisťovateľa (po právoplatnosti rozhodnutia súdu) označil za rozporný s právom Európskej únie, a tým aj neakceptovateľný.

27. Ústavný súd k uvedenej námietke uvádza, že v označených nálezoch sa ústavný súd vyjadroval k ústavnej udržateľnosti výkladu relevantných ustanovení zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o povinnom zmluvnom poistení“), a to v kontexte povinnosti poisťovateľa plniť náhradu škody včas a riadne v spojení s nárokom poškodeného na úroky z omeškania podľa všeobecného ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Za podstatné pritom ústavný súd považoval to, že výkladu všeobecných súdov chýba použitie iných výkladových metód ako strohé zameranie sa na slovné spojenie v § 11 ods. 7 zákona o povinnom zmluvnom poistení.

28. S prihliadnutím na už uvádzané ústavný súd konštatuje, že pre záver o nedôvodnosti uplatňovanej námietky postačí konštatovanie, že v sťažovateľkou uvádzaných rozhodnutiach ústavný súd výklad § 797 ods. 3 Občianskeho zákonníka aplikovaného vo veci sťažovateľky, resp. jeho ústavnú udržateľnosť neposudzoval. Už len z uvedeného dôvodu preto závery v citovaných rozhodnutiach ústavného súdu nemožno bez ďalšieho vzťahovať na vec sťažovateľky.

10.2. Napriek uvedenému rozhodnutiu ústavného súdu, s ktorým sa súd prvej inštancie v celom rozsahu stotožňuje ako s rozhodnutím najvyššej súdnej autority (podľa článku 2 ods. 2 Základných princípov Civilného sporového poriadku), je súd viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (a jeho prípadnú zmenu môže privodiť svojou procesnou aktivitou využitím riadnych a mimoriadnych opravných prostriedkov žalovaný), čo znamená, že nárok na úrok z omeškania musí súd žalobcovi priznať.

11. Na druhej strane je súd prvej inštancie viazaný právnym názorom odvolacieho súdu aj v tej časti, že havarijné poistenie sa v celom rozsahu spravuje Občianskym zákonníkom, a preto sa musí pri úrokoch z omeškania postupovať obdobne, t. j. aplikovať právnu úpravu úrokov z omeškania obsiahnutú v ustanovení § 517 Občianskeho zákonníka.

11.1. Preto súd prvej inštancie v nadväznosti na predmetný právny názor odvolacieho súdu konštatuje, že žalobca má nárok z omeškania z dlžnej sumy vo výške podľa ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky, t. j. vo výške 5 % ročne. Napriek tomu si žalobca uplatnil nárok na úrok z omeškania vo výške 9 % ročne, pričom aj pri zohľadnení vyššie uvedeného právneho názoru odvolacieho súdu si žalobca uplatnil nárok na úrok z omeškania vo výške prevyšujúcej sadzbu 5 % ročne neoprávnené a v rozpore so zákonom pre konštatovanú výlučnú úpravu havarijného poistenia v Občianskom zákonníku, z ktorej nepochybne vyplýva aj nutnosť aplikácie ustanovení Občianskeho zákonníka na úrok z omeškania z poistného plnenia z havarijného poistenia.

11.2. Žalobca má z tohto dôvodu nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.296,-- eur od 12. decembra 2019 do 25. apríla 2022 (152,15 eur) a úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 926,10 eur od 26. apríla 2022 do 9. marca 2023 (kedy žalovaný uhradil žalobcovi priznanú istinu) [40,22 eur], t. j. úroku z omeškania v celkovej sume 192,37 eur.

11.3. V prevyšujúcej časti uplatneného úroku z omeškania v sume 153,89 eur (346,26 eur - 192,37 eur) vyhodnotil súd nárok žalobcu ako neoprávnený a tým pádom nedôvodný.

12. Vo vzťahu k nákladom spojeným s uplatnením pohľadávky súd vo svojom skoršom rozhodnutí nárok žalobcu zamietol s odôvodnením, že v čase ich vynaloženia nebol žalobca majiteľom pohľadávky a preto mu nemohli vzniknúť žiadne náklady spojené s jej uplatnením. Odvolací súd napriek tomu v bode 17. odôvodnenia svojho uznesenia skonštatoval, že sa stotožňuje s odvolacím argumentom žalobcu, že náklady spojené s uplatnením pohľadávky sa musia týkať zročnej pohľadávky a musia byť účelne vynaložené na to, aby sa dali úspešne uplatniť aj v súdnom spore ako hmotnoprávny nárok odlišný

od trov konania. Bez týchto nákladov vynaložených na zhotovenie znaleckého posudku by žalobca nedisponoval dôkazom na preukázania výšky ním vykonaného krátenia poisťného plnenia.

12.1. V nadväznosti na dané konštatovanie sa musel súd zamerať, či žalobca má nárok na celú uplatnenú sumu 182,40 eur, a či túto celú sumu je možné žalobcovi priznať ako náklady spojené s uplatnením pohľadávky, pričom dospel k záveru, že tento nárok je možné priznať žalobcovi len sčasti, k čomu uvádza v podrobnostiach nasledovné:

13. Z predložených listinných dôkazov má súd za to, že náklady spojené s uplatnením pohľadávky v podobe nákladov na vypracovanie znaleckého posudku mohli žalobcovi vzniknúť maximálne v sume 151,40 eur v súlade s vyúčtovaním znalca C.. P. S. zo 4. novembra 2020 a nie v sume 182,40 eur, ako si to uplatnil žalobca. Ak žalobca argumentoval v spore tým, že suma 182,40 eur predstavuje náklady spojené s uplatnením pohľadávky zvýšené o DPH uplatnenú právnym zástupcom žalobcom, tak s takýmto tvrdením žalobcu sa súd nestotožňuje.

14. V prvom rade súd poukazuje na to, že príslušenstvo pohľadávky sa spravuje istinou pohľadávky, čo znamená, že príslušenstvo pohľadávky (vrátane pravidiel jeho uplatnenia) musí sledovať osud istiny pohľadávky. Uvedené znamená, že ak istinu pohľadávky predstavuje nárok na poisťné plnenie, musia sa aj náklady spojené s uplatnením pohľadávky spravovať tými istými pravidlami pre nárok na poisťné plnenie. V konkrétnostiach z predmetného záveru vyplýva, že ak má poisťný nárok na poisťné plnenie bez DPH, musí si voči poisťovateľovi uplatniť aj náklady spojené s uplatnením pohľadávky ako príslušenstvo pohľadávky na vyplatenie poisťného plnenia bez DPH, poisťný (resp. jeho právny nástupca) musí aj v tejto časti rešpektovať zmluvné dojednania obsiahnuté v poisťnej zmluve o výške plnenia bez DPH.

14.1. Z obsahu spisu je pritom zrejmé, že medzi poisťným (spoločnosťou INCAR, s.r.o.) a poisťovateľom (žalovaným) bolo v poisťnej zmluve dojednané, že poisťný má nárok na poisťné plnenie bez DPH, čo vyplýva jednak z oznámenia žalovaného o poisťnom plnení z 12. novembra 2019, v ktorej pri určení výšky poisťného plnenia vychádzal zo žalobcom fakturovanej sumy na opravu poisťného motorového vozidla bez DPH a aj samotný žalobca žiadal žalobou priznanie nároku na doplatenie poisťného plnenia bez DPH. Už z tejto skutočnosti je zjavné, že žalobca - ktorý mohol požadovať zaplatenie (doplatenie) poisťného plnenia vo výške bez DPH - má nárok na náhradu nákladov spojených s vypracovaním znaleckého posudku ako príslušenstva poisťného plnenia len vo výške bez DPH. DPH, ktoré žalovaný v súlade s poisťnou zmluvou neuhrádza pri poisťnom plnení, nemôže žalovaný znášať pri uplatnenom príslušenstve z poisťného plnenia a súd nemôže ísť svojim rozhodnutím proti zmluvným dojednaniám.

14.2. Rovnako významným dôvodom, pre ktorý nemožno považovať sumu 182,40 eur za príslušenstvo žalobou uplatnenej pohľadávky, je to, že náklady na vypracovanie znaleckého posudku boli v súlade s vyčíslením znalca v sume 151,40 eur. Advokátska kancelária AZARIOVÁ & RUŽBAŠÁN Law firm s.r.o. však faktúrou č. 2020263 z 11. novembra 2020 fakturovala žalobcovi sumu 182,40 eur s DPH, čo predstavuje sumu 152,-- eur bez DPH a teda inú sumu, než ako v skutočnosti požadoval znalec ako náklady na vypracovanie znaleckého posudku. Suma, ktorú žalobca v konaní požaduje ako príslušenstvo pohľadávky s odkazom na faktúru č. 2020263 vystavenú advokátskou kanceláriou AZARIOVÁ & RUŽBAŠÁN Law firm s.r.o., tak nezodpovedá (ani v prípade refakturácie) skutočným nákladom na vypracovanie znaleckého posudku. Takto „refakturovaná“ suma nezodpovedá postupu podľa zákona o DPH, keďže advokátska kancelária AZARIOVÁ & RUŽBAŠÁN Law firm s.r.o. neoprávnene navýšila výdavky na vypracovanie znaleckého posudku a takúto neoprávnene navýšenú sumu refakturovala žalobcovi s DPH. Navýšenie nákladov na vypracovanie znaleckého posudku predmetným protiprávnym postupom advokátskej kancelárie AZARIOVÁ & RUŽBAŠÁN Law firm s.r.o. nie je možné v tejto časti považovať za príslušenstvo pohľadávky na vyplatenie poisťného plnenia a neexistuje žiadny právny podklad, na základe ktorého by mal následky protiprávneho postupu advokátskej kancelárie AZARIOVÁ & RUŽBAŠÁN Law firm s.r.o. znášať žalovaný, ale musí ich znášať zmluvný partner advokátskej kancelárie AZARIOVÁ & RUŽBAŠÁN Law firm s.r.o., ktorým je žalobca.

14.3. Z tohto dôvodu súd konštatuje, že náklady na vypracovanie znaleckého posudku, ktoré možno vnímať ako príslušenstvo pohľadávky, sú v sume 151,40 eur.

15. Súd zároveň musí pri tejto časti uplatneného príslušenstva pohľadávky zohľadniť, že výrokom I. rozsudku Okresného súdu Bratislava I z 23. februára 2023, č. k. 31Cb/5/2022-223 bola žalobcovi priznaná paušálna náhrada nákladov spojená s uplatnením pohľadávky vo výške 40,-- eur.

15.1. Pokiaľ ide o vzájomný vzťah paušálnej náhrady nákladov spojenej s uplatnením pohľadávky vo výške 40,-- eur a ďalších nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, súd odkazuje na rozsudok

Súdneho dvora Európskej únie z 13. septembra 2018, C-287/17, v zmysle ktorého nie je možné považovať paušálnu sumu 40,-- eur ako nejaký bonus pre veriteľa, ale ak v súvislosti s uplatnením pohľadávky vznikli veriteľovi ďalšie náklady spojené s uplatnením pohľadávky prevyšujúce sumu 40,-- eur, je nutné sumu 40,-- eur zohľadniť, a veriteľovi patrí ako príslušenstvo pohľadávky len tá časť vzniknutých výdavkov spojených s uplatnením pohľadávky, ktorá sumu 40,-- eur prevyšuje.

15.2. Uvedené znamená, že ak žalobcovi bola už priznaná paušálna náhrada nákladov spojená s uplatnením pohľadávky vo výške 40,-- eur, musí byť táto suma zohľadnená pri nároku žalobcu na ďalšie uplatnené náklady spojené s uplatnením pohľadávky, a teda ju od veriteľom celkovo skutočne vynaložených výdavkov odpočítať. Z tohto preto vyplýva, že žalobca má nárok na náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v súvislosti s vypracovaním znaleckého posudku len v sume 111,40 eur (151,40 eur - 40,-- eur) a v prevyšujúcej časti nárok na náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v sume 71,-- eur (182,40 eur - 111,40 eur) vyhodnotil ako nedôvodný.

16. Vzhľadom na vyššie uvedené uložil súd žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania v sume 192,37 eur a náklady spojené s uplatnením pohľadávky v sume 111,40 eur (výrok I.).

16.1. V prevyšujúcej časti súd žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol (výrok II.).

17. Pokiaľ ide o rozhodnutie o trovách konania, musel súd aplikovať ustanovenia § 255 ods. 2 a § 256 ods. 1 v spojení s ustanovením § 262 ods. 1 C. s. p. a ustanovením § 396 ods. 3 C.s.p.

17.1. Súdu prvej inštancie vytýkali žalobca a aj odvolací súd, že postupoval v rozpore s judikatúrou. Z tohto dôvodu si vyhľadal súd prvej inštancie zodpovedajúcu judikatúru k rozhodovaniu o trovách konania v prípadoch, ak bol žalobca v istine úspešný a neúspešný bol v časti príslušenstva pohľadávky. Pokiaľ ide o pojem judikatúra, súd poukazuje na jej definíciu v rozhodnutiach Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ v príslušnom gramatickom tvare), v zmysle ktorej najvyšší súd vo viacerých rozhodnutiach (viď napríklad sp. zn. 3Cdo/56/2014, 3Cdo/144/2014, 3Cdo/136/2016) poukázal na to, že osobitný proces, výsledkom ktorého je prijatie niektorého judikátu kolégiom najvyššieho súdu a jeho publikovanie zákonom určeným spôsobom (v súčasnosti v Zbierke) priznáva takto publikovanému rozhodnutiu osobitný význam Výklad, ktorý sa podáva v publikovanom judikáte, nie je síce právne (de iure) záväzný, fakticky (de facto) má ale vysokú vecnú autoritu. I keď judikatúra najvyššieho súdu nie je formálne záväzná, ipso iure normatívnu silu má, a to tak vo vertikálnej línii (voči súdom nižších inštancií), ako aj v horizontálnej línii (medzi jednotlivými senátmi a kolégiami najvyššieho súdu navzájom) [k tomu viď uznesenie najvyššieho súdu z 10. novembra 2016, sp. zn. 3Cdo/174/2016].

17.2. Vzhľadom na to, čo sa rozumie pod pojmom judikatúra, aby súd prvej inštancie učinil za dosť žalobcovi a aj odvolaciemu súdu, preskúmal judikatúru najvyššieho súdu obsiahnutú v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky, pričom spôsob rozhodovania o trovách konania v prípade vyhovenia istine pohľadávky a zamietnutia príslušenstva pohľadávky (jeho časti) rieši judikát R 34/2005 (uznesenie najvyššieho súdu z 27. apríla 2004, sp. zn. 1MCdo/1/2004), v zmysle ktorého procesný úspech žalobcu v časti týkajúcej sa celej žalovanej pohľadávky a jeho neúspech iba v príslušenstve žalovanej pohľadávky nemožno v odôvodnených prípadoch považovať za neúspech v pomerne nepatrnej časti podľa ustanovenia § 142 ods. 2 O.s.p., ale za čiastočný úspech v zmysle ustanovenia § 142 ods. 2 O.s.p. (v súčasnosti § 255 ods. 2 C.s.p. - pozn. súdu). Predmetný judikát najvyššieho súdu nebol prekonaný neskorším judikátom najvyššieho súdu, prípadne stanoviskom príslušného kolégia najvyššieho súdu alebo rozhodnutím veľkého senátu príslušného kolégia najvyššieho súdu, preto je tento judikát najvyššieho súdu s celou svojou autoritou ipso facto naďalej záväzný bez ohľadu na súdu prvej inštancie všeobecne známy selektívny prístup žalobcu a jeho právneho zástupcu k judikatúre, keď judikatúra má zjavne platiť len vtedy, kedy to je na jeho prospech, a vtedy, ak je to na jeho neprospech, nemožno na ňu prihliadať. Súd pritom v rámci svojho rozhodovania nemôže takýmto selektívnym spôsobom - ktorý je zastávaný advokátskou kanceláriou zastupujúcou žalobcom - pristupovať k judikatúre.

17.3. Totožný právny záver pritom zastáva nielen judikatúra, ale aj právna doktrína, pričom súd odkazuje na komentár k Civilnému sporovému poriadku, v zmysle ktorého procesný úspech sa určuje vo vzťahu k predmetu sporu úspechom (t. j. víťazstvom) v spore. Plný úspech v spore sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku, ktorým sa rozhodlo vo veci samej. Plný úspech v spore môže mať žalobca aj žalovaný. U žalobcu ide o plný úspech vo veci vtedy, ak sa výrok meritórneho rozhodnutia zhoduje so žalobným petitom, ktorý bol naposledy urobený vo veci samej (v prípade žaloby na plnenie ide nielen o istinu, ale aj o príslušenstvo), t. j. ak sa jeho žalobe vyhovel v celom rozsahu (k tomu viď aj BARICOVÁ, J., In: ŠTEVČEK, M., FICOVÁ, S., BARICOVÁ, J., MESIARKINOVÁ, S., BAJÁNKOVÁ, J., TOMAŠOVIČ, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Praha: C. H. BECK, 2017, s. 925 - 926). Súd prvej inštancie pritom

zvýrazňuje, že predmetný právny záver v odbornej literatúre prezentuje sudkyňa ústavného súdu JH. pričom súd prvej inštancie nemá žiadny dôvod tento záver akýmkoľvek spôsobom spochybňovať.

17.4. Žalobca v konaní pritom neodkazoval na žiadne judikáty, ale na rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach, ktoré bez akéhokoľvek odôvodnenia ignorujú judikatúru a aj právnu doktrínu, a preto nemôžu byť pre vo veci rozhodujúci súd záväzné a ani žiadnym spôsobom inšpiratívne.

18. Osobitne súd - okrem plného rešpektovania judikátu R 34/2005 - konštatuje, že v okolnostiach rozhodovaného sporu nemôže prichádzať do úvahy rozhodovanie o trovách konania len pri zohľadnení úspechu žalobcu v istine pohľadávky, keďže istina pohľadávky vôbec nebola predmetom odvolacieho konania a ani pokračujúceho prvoinštančného konania. Z uvedeného je zjavné, že len pre to, že žalobca bol v časti istiny úspešný, nemôže mu byť automaticky priznaná náhrada trov konania vo výške 100 % aj za odvolacie konanie, predmetom ktorého bolo výlučne príslušenstvo pohľadávky, a za pokračujúce prvoinštančné konanie, predmetom ktorého bolo taktiež výlučne príslušenstvo pohľadávky.

18.1. Navyše aj pre účely výpočtu súdneho poplatku za odvolanie proti skoršiemu rozhodnutiu sa vychádzalo výlučne z príslušenstva pohľadávky a nie z jej istiny, a teda príslušenstvo pohľadávky bolo samostatným predmetom poplatkového úkonu. Preto samostatné (vyčíslené, resp. vyčísliteľné) príslušenstvo pohľadávky, ktoré bolo samostatným predmetom odvolacieho konania a pokračujúceho prvoinštančného konania, musí byť zohľadnené pri určení pomeru úspechu žalobcu a žalovaného v spore ako samostatný nárok žalobcu.

18.2. Súd uvádza, že nemohol rozhodnúť o trovách prvého prvoinštančného konania štýlom, že žalobcovi prizná náhradu trov konania podľa úspechu v istine a o trovách odvolacieho konania a druhého prvoinštančného konania podľa úspechu v príslušenstve, keďže takýto spôsob rozhodnutia by odporoval zákonu, rozhodovacej praxi najvyššieho súdu a predovšetkým aj zdravému rozumu.

19. V nadväznosti na uvedené súd dopĺňa, že v zmysle judikatúry najvyššieho súdu (k tomu viď aj judikát R 73/2004) je rozhodnutie o trovách konania závislé od rozhodnutia vo veci samej, z čoho vyplýva, že výrok o trovách konania je odvodený od výroku rozsudku o uplatnenom nároku, a teda v danom prípade od výroku rozsudku z 23. februára 2023 a aj od výroku rozsudku z 21. novembra 2023.

19.1. Taktiež súd poukazuje aj na to, akým spôsobom sa v zmysle rozhodovacej praxe najvyššieho súdu má rozhodovať o trovách konania po vydaní kasačného uznesenia odvolacieho súdu, prípadne dovolacieho súdu. Najvyšší súd jednoznačne vyslovil, že v štádiu rozhodovania o trovách konania je rozhodujúce finálne rozhodnutie súdu o uplatnenom nároku a nie rozhodnutia, ktoré boli počas vedeného konania vydané a v dôsledku podaných riadnych, či mimoriadnych opravných prostriedkov prípadne aj zrušené (k tomu viď aj uznesenie najvyššieho súdu z 30. marca 2023, sp. zn. 4Obdo/18/2022).

19.2. Aj z uvedeného pri zohľadnení individuálnych okolností daného sporu, kedy predmetom odvolacieho konania a pokračujúceho prvoinštančného konania bolo výlučne príslušenstvo pohľadávky, musel pre účely rozhodnutia o trovách konania zohľadniť, čo všetko bolo predmetom žalobného návrhu a čo v konečnom dôsledku bolo žalobcovi z pôvodne žiadaného nároku priznané, a takýmto spôsobom určiť pomer úspechu a neúspechu jednotlivých strán sporu.

20. Celá žalobou uplatnená suma bola vo výške 1.864,66 eur (istina 1.296,-- eur, úrok z omeškania 346,26 eur, paušálna náhrada nákladov 40,-- eur a ďalšie náklady spojené s uplatnením pohľadávky 182,40 eur). Rozsudkami z 23. februára 2023 a z 21. novembra 2023 bola žalobcovi (pri zohľadnení čiastočnej úhrady žalovaného 369,90 eur - pozn. súdu) priznaná suma 1.639,77 eur (priznaná istina 926,10 eur + počas konania žalovaným uhradená suma 369,90 eur, úrok z omeškania 192,37 eur, paušálna náhrada nákladov 40,-- eur a ďalšie náklady spojené s uplatnením pohľadávky 111,40 eur) a žaloba bola zamietnutá v časti o zaplatenie sumy 224,89 eur (úrok z omeškania 153,89 eur a náklady spojené s uplatnením pohľadávky 71,-- eur).

20.1. Za úspech žalobcu je pre účely rozhodnutia o trovách konania považovať sumu 1.639,77 eur a za neúspech žalobcu sumu 224,89 eur, v ktorej súd žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol. Žalobca bol v spore úspešný v časti 88 % (zaokrúhlene) predmetu sporu a žalovaný v časti 12 % (zaokrúhlene) predmetu sporu.

20.2. Preto súd priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania vo výške 76 % (88 % - 12 %) [výrok III.].

20.3. O výške náhrady trov konania žalobcu rozhodne súdny úradník súdu prvej inštancie samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Mestskom súde Bratislava III.

Odvolanie má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 a ods. 2 C. s. p.) obsahovať, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) [§ 363 C. s. p.].

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a/ neboli splnené procesné podmienky,

b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e/ súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g/ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C. s. p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).